IN DE SERIE
NIEUWE MUZIEK

ntr: Zaterdag Matinee
grenzeloos nieuwsgierig

7 NOVEMBER 2026 | 14.15-15.25 UUR

Fire in my mouth, dramatisch oratorium van **Julia Wolfe**

Rotterdams Philharmonisch Orkest
Brad Lubman dirigent
Nationaal Vrouwen Jeugdkoor
vrouwen uit **Nationaal Gemengd Jeugdkoor**
Nationaal Kinderkoor
Irene Verburg koordirigent
László Norbert Nemes koordirigent
solisten Vrouwenkoor: Lotte Cornel, Adriana Rio, Rosalie de Kloe, Anne Kurstjens, Hilde van Zandbergen

69
In de Spiegel:
toelichting
Frederike Berntsen
Spiegelzaal
13.40-14.05 u

Samy Moussa 1987
Nocturne (2014)
NEDERLANDSE PREMIÈRE

Julia Wolfe 1958
Fire in my mouth (2019)
NEDERLANDSE PREMIÈRE tijdens deze concertreeks (5 en 7 november). Deze uitvoering wordt mede mogelijk gemaakt door een grote bijdrage van de Vrienden van de Matinee.
- Immigration
- Factory
- Protest
- Fire

Anne Kauffman regie
Jeff Sugg toneel-, licht- en video-ontwerp
Márion Talán kostuumontwerp
Kenny Savelson uitvoerend producent
Asher Lloyd Ehrenberg regie-assistent
Mike Higgs assistent lichtontwerp
geproduceerd door **Bang on a Can**

concert zonder pauze

Fire in my mouth van
Julia Wolfe

De geschiedenis van alle grote havensteden – van New York tot Rotterdam – is gebouwd op verhalen van immigranten. Gevlucht voor oorlog, vervolging en armoede ontkwamen zij ook na aankomst vaak niet aan persoonlijk leed en maatschappelijk onrecht. Dit concert gedenkt hen met een aanklacht, door Julia Wolfe verpakt in het aangrijpende, muziektheatrale *Fire in my mouth*. Waar Wolfe in dit multimediale oratorium terugblikt op wat een scharnierpunt werd in de sociale geschiedenis van New York, richt Samy Moussa zich in zijn orkestwerk *Nocturne* op de innerlijke nacht.

Samy Moussa - Nocturne

Van de Canadese componist-dirigent Samy Moussa, dit seizoen *composer in residence* van de NTR ZaterdagMatinee, klinkt muziek in vijf concerten. Dit is het tweede concert in die reeks, met op het programma zijn orkestwerk *Nocturne*. Moussa componeerde dit eendelige werk in 2014 in opdracht van het orkest uit zijn geboorteplaats, het Orchestre Symphonique de Montréal, en van Kent Nagano, chef-dirigent van dit orkest van 2006 tot 2020. Nagano is een warm pleitbezorger van de muziek van Moussa en heeft meerdere werken van hem ten doop gehouden. *Nocturne* bracht hij in première in februari 2015.
Nocturne is tonaal en sfeervol, een hypnotiserende nachtelijke meditatie met een onderhuidse dreiging die langzaam naar de oppervlakte en tot uitbarsting komt.

'[Moussa] hanteert tonaliteit op een coherente, niet louter decoratieve wijze, en ook zijn orkestratie – hier met een vleugje Mahler – staat in dienst van een diepere betekenis.' – Musical Toronto

Voorafgaand aan een uitvoering door het Houston Symphony Orchestra in 2021 zei Samy Moussa het volgende over *Nocturne*: 'De ideeën achter dit werk zijn puur muzikaal. Ik wilde een stuk creëren waarbij het zwaartepunt in het lage register ligt. Hierdoor worden de spaarzame momenten van helderheid – zo hoop ik althans – des te bijzonderder. [...] In de laatste twee minuten komt een combinatie van klanken naar voren die een spookachtige sfeer oproept, in de partituur aangeduid als 'spettrale'. Het recept hiervoor bestaat uit een selectie van boventonen (flageoletten) bij de violen en contrabassen, een gestreken bekken en een glockenspiel, zeer zachte tremolo's van de trompet met een 'wah-wah'-demper, en harmonische tremolo's bij de fluiten (door verschillende vingerzettingen voor dezelfde noot af te wisselen). Dit alles gebeurt tegelijkertijd. Ik zou niet proberen om specifiek naar een van die losse klanken te luisteren, maar juist naar de combinatie ervan: de muziek.'
Een interessant gegeven is dat *Nocturne* niet alleen als een op zichzelf staand werk kan worden uitgevoerd, maar ook als het derde deel van Moussa's *Eerste symfonie 'Concordia'* uit 2017.

Samy Moussa

Julia Wolfe - Fire in my mouth

De immigrantengeschiedenis van New York is letterlijk te vinden op elke straathoek. Jarenlang kwam Julia Wolfe op weg naar haar werk aan de Universiteit van New York langs een kleine bronzen plaquette op de hoek van Greene Street en Washington Place. Het bescheiden gedenkteken herdacht de brand in een kledingfabriek in 1911, waarbij 146 arbeiders in de vlammen omkwamen. Het waren veelal jonge vrouwen, gevlucht voor de armoede in Italië en pogroms in Oekraïne. Toen Wolfe in 2018 gevraagd werd om een nieuw werk te componeren voor de New York Philharmonic, gebaseerd op een verhaal uit de stad, wist ze dat ze deze jonge vrouwen een stem wilde geven.

Strijdbare vrouwen
Zoals altijd ging Wolfe gedegen te werk. Ze deed uitgebreid onderzoek naar de ramp in de Triangle Shirtwaist Factory en las krantenberichten en interviews met immigranten. Langzaam kregen de anonieme slachtoffers een gezicht en een verhaal. Op de vlucht voor armoede en geweld vonden ze werk in immense fabriekshallen waar ze met honderden voor een hongerloon lange uren achter de naaimachine maakten. Het bleken geen weerloze slachtoffers, maar sterke vrouwen, die vochten voor verbetering van hun werkom-

De brand in de Triangle Shirtwaist Factory
in New York, 25 maart 1911

standigheden. De titel *Fire in my mouth* verwijst niet naar de brand zelf, maar naar een uitspraak van de Joods-Oekraïense Clara Lemlich, die in 1909 een grote staking leidde in de kledingindustrie. In het Jiddisch, hun eigen taal, sprak ze haar collega's toe en moedigde hen aan het werk neer te leggen. Terugkijkend op haar leven – terwijl ze in het verzorgingshuis nog het personeel hielp om zich te organiseren – zei ze: 'Ik had toen vuur in mijn mond'.

'Het is mijn meest grootschalige werk tot nu toe en het is me zeer dierbaar.' – Julia Wolfe over *Fire in my mouth*

Van slachtoffer naar activist

In vier delen bezingt een koor van ruim honderd jonge vrouwen de geschiedenis van hun leeftijdsgenoten. In 'Immigration' gaan ze aan boord van een schip, op weg naar een ongewisse toekomst. De muziek illustreert de onzekerheid en de angst, maar laat ook de krachtige energie en vastberadenheid horen die nodig is om zo'n sprong te wagen. Het tweede deel opent met de onheilspellende herrie van honderden naaimachines en ander fabriekslawaai. Dwars tegen deze intimiderende klanken in zingt het koor tegelijk tekst van een Jiddisch volksliedje over naaiwerk en woorden van een Italiaans volksliedje over twee jonge geliefden. In 'Protest' ondersteunt een ritmische puls met trommelslagen en fluitjes het verlangen van de jonge vrouwen om een nieuw leven te leiden als volwaardige Amerikanen. Na een citaat uit de speech van Clara Lemlich leggen de vrouwen het werk neer, begeleid door het geluid van knippende scharen. De anonieme 146 slachtoffers, van omzomers en stomers tot knoopsgatenmakers, hebben letterlijk een stem gekregen. Het citaat 'I had fire in my mouth' leidt naar het laatste en langste deel, over de brand in de fabriek. Terwijl het orkest de paniek en chaos voelbaar maakt, zetten de vrouwenstemmen de tijd stil met serene zang. De tekst in dit deel is gebaseerd op ooggetuigenverslagen van mensen die collega's vlam zagen vatten of van de achtste en negende verdieping uit het raam zagen springen. Tot slot worden de namen van alle slachtoffers gezongen.

Vijf jaar na de wereldpremière van *Fire in my mouth* werd op de plaats van de brand een monument onthuld met daarop de namen van de slachtoffers. De eerder anonieme jonge arbeidsmigranten maken nu deel uit van de geschiedenis van New York. Het werk van Julia Wolfe is echter geen klaaglied om hun dood te betreuren, maar een aanklacht. Het laatste deel vermaant het algemeen publiek: jullie hebben niets tegen de misstanden gedaan. Een aanklacht die actueler is dan ooit.

Carine Alders

Shirtwaist
De Triangle Shirtwaist Factory dankte haar naam gedeeltelijk aan het kledingstuk dat er werd vervaardigd. De term 'shirtwaist' verwees naar een destijds populaire blouse met knoopsluiting aan de voorkant. Het model was geïnspireerd op herenkleding, maar werd met borduurwerk of kant afgewerkt om een meer vrouwelijke uitstraling te geven aan praktische kledingstukken die in een rok konden worden gedragen. Zo konden vrouwen met een beperkte garderobe toch verschillende combinaties maken.

De shirtwaist werd een soort symbool van de moderne vrouw: de vrouw die een baan had, de straat op ging om betere arbeidsomstandigheden te eisen of opkwam voor het vrouwenkiesrecht. De blouse was dan ook een vast onderdeel van de kleding van de suffragettes, de vrouwen die streden voor het recht om te stemmen. Het model was eenvoudig in grote aantallen te produceren. In 1911 waren er alleen al in New York City zo'n 450 fabrieken waar shirtwaists werden gemaakt.

De blouse bood de jonge immigrantes die haar vervaardigden ook de mogelijkheid een bepaald imago uit te dragen, zoals Julia Wolfe uitlegt: 'Veel daarvan had te maken met hun verlangen om het oude land achter zich te laten en op allerlei manieren Amerikaans te zijn. Uiterlijk was heel belangrijk, net als de manier waarop je sprak. Ze bestudeerden echt het accent. Hoe je leefde en eruitzag, dat deed ertoe.'

met toestemming overgenomen van de New York Philharmonic

Julia Wolfe
De Amerikaanse componiste Julia Wolfe studeerde onder meer aan de Yale School of Music, maar haar wortels liggen niet in de wereld van de klassieke muziek. Ze kwam er zijdelings in terecht, via theater en literatuur. In 1987 richtte ze met Michael Gordon en David Lang het opzienbarende New Yorkse collectief Bang on a Can op, met een twaalf uur durende muziekmarathon die de grenzen tussen genres liet vervagen. Er kwamen zo'n vierhonderd mensen, onder wie Steve Reich en John Cage. Inmiddels bestaat Bang on a Can bijna veertig jaar en is het uitgegroeid tot een gerenommeerd festival, uitgebreid met een zomerinstituut voor jonge musici en componisten van over de hele wereld.

Julia Wolfe laat zich inspireren door folk, klassiek en rock en schrijft het liefst over maatschappelijke onderwerpen. In 2015 won ze de Pulitzerprijs voor *Anthracite Fields*, een eerbetoon aan de mijnwerkers van Pennsylvania. Dit werk vormde de aanleiding voor het New York Philharmonic om haar te vragen een compositie te baseren op een New Yorks verhaal. Zo ontstond het idee voor het multimediale oratorium *Fire in my mouth*.

'Ik wilde de vrouwen portretteren als activisten, niet als slachtoffers. *Fire in my mouth* vertelt het verhaal van de vrouwen die zware omstandigheden doorstonden, vrouwen die de strijd voor hervormingen op de werkvloer aanvoerden', aldus Julia Wolfe.
Deze geschiedenis is nog altijd actueel. En op de vraag wat zij hoopt dat het publiek mee naar huis neemt, antwoordt ze: 'Ik hoop dat mensen horen dat er ook een andere Amerikaanse stem bestaat – één die al lang strijdt voor eerlijkheid, voor zorg voor elkaar. Die stem is er altijd geweest, ook al is hij nu niet de luidste.'

naar een artikel van Noortje Zanen, verschenen in *Intrada*, kwartaalblad van het Rotterdams Philharmonisch, editie sept - nov 2026 nr. 4

Teksten

I. Immigration
(tekst ontleend aan een interview met Mollie Wexler, mondeling overgeleverd)

Without passports or anything
we took a boat,
a big beautiful boat
and off we went,
five of us girls.
It took about ten days,
we went third class
with the poverty stricken
and off we went,
five of us girls.
But it was lively,
everyone talking
and looking
to God knows what kind of future
it was going to be.

In *Fire in My Mouth* verweef ik fragmenten uit mondelinge geschiedschrijving, het gekletter van fabrieksmachines, Jiddische en Italiaanse volksliederen, protestteksten en verhalen over verlies en verdriet.

Samen met mijn artistieke medewerkers, projectiekunstenaar Jeff Sugg en regisseur Anne Kauffman, vertel ik het verhaal van deze vrouwen, die opstonden om een menswaardiger bestaan te eisen.

Dit werk is opgedragen aan hun nagedachtenis.

Julia Wolfe

II. Factory

(naar een Jiddisch volkslied)
Mit a nodl, on a nodl
Ney ikh mir b'kovid godl
Zitsn zits ikh mir
A fis oyf a fis
Vayl mayn arbet
iz tsiker zis

With a needle, without a needle,
I do my sewing with great dignity
I sit on my work-table,
With my legs crossed under me,
Because my work
Is sugar sweet

(naar een Italiaans Pizzica volkslied, uit Puglia)
e com' aggiu fare ca vulia te vasu pigliate 'na paletta e va allu focu e ca' pe la mamma dice ca hai 'tardatu dinne ca' e' stata 'na spitta te focu e spitta te focu,
nun e' stata mai qualche fijiu te mamma me l'ha vasata

What I can do to give you a kiss? Tell to your mother that you have to fetch some fire and if she says that you are late tell her a spark of fire burnt you
It never has been a spark of fire some guy kissed her

III. Protest

VROUWENKOOR
I want to talk like an American
I want to look like an American
I want to sing like an American
I want to walk like an American
I want to dream like an American
Scheme like an American
I want to stand like an American
I want to smile like an American
I want to pray like an American
Play ball like an American
Cook like an American
I want to laugh like an American
I want to dance like an American
Have a chance like an American
I want to feel like an American
I want to shout like an American
I want to scream like an American
I want to cry like an American
I want to try like an American
Hurt like an American
Bleed like an American
Burn like, burn like, burn like, burn

MEISJESKOOR
(uit een speech van Clara Lemlich, 22 november 1909)

I want to say a few words. I am a working girl. One who is striking against intolerable conditions.
We laid down our scissors
shook the threads off our clothes
and calmly left the place that stood between us and starvation.

VROUWENKOOR
hem stitcher, sleeve setter, cuff maker, lace runner, ironer, yoke setter, plain stitcher, belt maker, finisher, sample hand, back maker, dampener, baster and binder and cleaner and closer and cutter and draper and hemmer and joiner and mender and buttonhole maker and buttonhole marker and buttonhole stitcher and buttonhole sewer

baster, binder, cleaner, closer, cutter, draper, hemmer, joiner, plaiter, trimmer, tucker, facer, sorter

MEISJESKOOR
I WANT TO FEEL LIKE AN AMERICAN

VROUWENKOOR
(from an interview with Clara Lemlich)
Ah – then I had fire in my mouth

MEISJESKOOR
fire fire fire fire fire fire fire fire fire fire fire fire

IV. Fire

VROUWENKOOR
I heard someone cry fire
Everyone said fire

(fragment ontleend aan de getuigenis van Kate Alterman, werkzaam op de negende verdieping, tijdens het proces over de brand in de Triangle Shirtwaist Factory)

And then I saw her bending down on her knees.
Her hair was loose.
And the trail of her dress was a little far from her.
Then a big smoke came.
I noticed the trail of her dress, and the ends of her hair, began to burn like,
burn like, burn like, burn like, burn like, burn

(fragment gebaseerd op het ooggetuigenverslag van William Shepherd, verslaggever voor de Milwaukee Journal, 27 maart 1911)

Those of us who were looking, saw her put her arms about him and kiss him.
And then he dropped her into space.
Then quick as a flash, he jumped.

ALLE STEMMEN
I see them
falling
See them
falling

VROUWENKOOR
(fragment uit een toespraak van Rose Schneiderman in het Metropolitan Opera House, 2 april 1911)

I would be a traitor
to those poor burned bodies
if I were to speak
of good fellowship.
I have tried you good people of the public,
and I have found you wanting.

Triangle Shirtwaist Factory, interieur na de brand

(lijst van personen die omkwamen bij de brand in de Triangle Shirtwaist Factory, ontleend aan het boek 'The Triangle Fire' door Leon Stein, 1962)

Lizzie Adler, Anna Altman, Annina Bassino, Vincenza Benanti, Yetta Berger, Morris Bernstein, Jacob Bernstein, Gussie Bierman, Vincenza Billota, Abraham Binowitz, Rosie Brenman, Sarah Brenman, Ida Brodsky, Sarah Brodsky, Ada Brooks, Laura Brunetti, Josephine Cammarata, Francesca Caputo, Josephine Carlisi, Albina Caruso, Annie Ciminello, Rosina Cirrito, Anna Cohen, Annie Colletti, Sarah Cooper, Michelina Cordiano, Bessie Dashefsky, Josie Del Castillo, Clara Dockman, Kalman Donick, Celia Eisenberg, Dora Evans, Rebecca Feibisch, Yetta Fichtenholz, Daisy Fitzie, Mary Floresta, Max Florin, Jennie Franco, Rose Friedman, Diana Gerjuoy, Molly Gerstein, Catherine Giannattasio, Celia Gitlin, Esther Goldstein, Lena Goldstein, Mary Goldstein, Yetta Goldstein, Rosie Grasso, Bertha Greb, Rachel Grossman, Mary Herman, Esther Hochfeld, Fannie Hollander, Pauline Horowitz, Ida Jukofsky, Ida Kanowitz, Tessie Kaplan, Beckie Kessler, Jacob Klein, Beckie Koppelman, Bertha Kula, Tillie Kupferschmidt, Benjamin Kurtz, Annie L'Abbate, Fannie Lansner, Maria Lauletti, Jennie Lederman, Max Lehrer, Sam Lehrer, Kate Leone, Mary Leventhal, Jennie Levin, Pauline Levine, Nettie Liebowitz, Rose Liermark, Bettina Maiale, Frances Maiale, Catherine Maltese, Lucia Maltese, Rosaria Maltese, Maria Manaria, Rose Mankofsky, Rose Mehl, Yetta Meyers, Gaetana Midolo, Annie Miller, Beckie Neubauer, Annie Nicholas, Michelina Nicolosei, Sadie Nussbaum, Julia Oberstein, Rose Oringer, Beckie Ostrovsky, Annie Pack, Provindenza Panno, Antonietta Pasqualicchio, Ida Pearl, Jennie Pildescu, Vincenza Pinelli, Emilia Prato, Concetta Prestifilippo, Beckie Reines, Fannie Rosen, Louis Rosen, Israel Rosen, Julia Rosen, Yetta Rosenbaum, Jennie Rosenberg, Gussie Rosenfeld, Nettie Rosenthal, Emma Rothstein, Theodore Rotner, Sarah Sabasowitz, Santina Salemi, Sarafina Saracino, Teresina Saracino, Gussie Schiffman, Theresa Schmidt, Ethel Schneider, Violet Schochet, Golda Schpunt, Margaret Schwartz, Jacob Seltzer, Rosie Shapiro, Ben Sklover, Rose Sorkin, Annie Starr, Jennie Stein, Jennie Stellino, Jennie Stiglitz, Sam Taback, Clotilde Terranova, Isabella Tortorelli, Meyer Utal, Catherine Uzzo, Frieda Velakofsky, Bessie Viviano, Rosie Weiner, Sarah Weintraub, Tessie Weisner, Dora Welfowitz, Bertha Wendorff, Joseph Wilson, Sonia Wisotsky

Uitvoerenden

Brad Lubman | dirigent

- Amerikaanse dirigent en componist
- veelgevraagd gastdirigent bij vooraanstaande orkesten in Europa en de Verenigde Staten, vaak voor nieuwe muziek
- werkt geregeld met o.a. Sinfonieorchester des Bayerischen Rundfunks en Deutsches Symphonie-Orchester Berlin en dirigeerde Koninklijk Concertgebouworkest, Los Angeles Philharmonic, Orchestre de Paris en Filarmonica della Scala
- dirigeerde Hong Kong Philharmonic Orchestra tijdens Aziatische première van eigen compositie *Reflections*
- voerde met Münchner Philharmoniker en Alice Sara Ott *Piano-concert* van Bryce Dessner uit en maakte met dit orkest in 2025 de cd *Glass: Itaipú*
- leidt New York Philharmonic in de serie 'Sound On' voor nieuwe muziek
- medeoprichter, artistiek en muzikaal leider van Ensemble Signal in New York, waarmee hij opnamen uitbracht van Reichs *Music for 18 Musicians* (Diapason d'or)
- **EERDER IN DE MATINEE** Reich *Three tales*; *Music for 18 Musicians* (1997) Stravinsky *Dumbarton Oaks*, Bach/Davies *Twee preludes en fuga's*, Nancarrow/Mikhashoff *Player Piano Study No.7*, Reich *Daniel Variations* (2008); Ives *The unanswered question*, L. Andriessen *Dances*, Vleggaar *The Trees of Paradise* (WP) (2013); Stravinsky *Symfonieën voor blazers*, Glass *Eerste vioolconcert*, Adams *Harmonium* (2014); Reich *Runner* (NP), Reich *Pulse* (NP), Nas *No Reason to Panic* (WP), Adams *Son of Chamber Symphony* (2017); Abrahamsen *Winternacht; Wald; Schnee* (2022)

Anne Kauffman | regie

- Amerikaanse toneelregisseur, werkzaam in New York en genomineerd voor een Tony Award
- heeft gewerkt op Broadway, Off-Broadway en bij diverse regionale theaters in de Verenigde Staten
- regisseerde in 2019 première van *Fire in my mouth* bij New York Philharmonic onder Jaap van Zweden
- 'artistic associate' en medeoprichter van gezelschap The Civilians; 'associate artist' bij Clubbed Thumb en tevens mede-initiatiefnemer van CT Directing Fellowship
- medeoprichter van Cast Album Project, met Jeanine Tesori
- ontving diverse onderscheidingen, waaronder drie Obie Awards, de Joan and Joseph Cullman Award for Exceptional Creativity van Lincoln Center, Alan Schneider Director Award, Lucille Lortel Award en Joe A. Callaway Award

Jeff Sugg | toneel-, licht- en video-ontwerp

- ontwerper en theatermaker met meer dan 25 jaar ervaring in de podiumkunsten en genomineerd voor een Tony Award
- heeft ontwerpen gemaakt voor producties van Broadway en regionaal theater tot internationale concertzalen
- werkt al vele jaren met Julia Wolfe: onder meer aan haar met een Pulitzer Prize bekroonde *Anthracite Fields*, evenals aan *Flower Power*, *Her Story* en *Fire in my mouth*
- zijn theaterwerk voor Broadway omvat o.a. *The Piano Lesson*, *Mr. Saturday Night*, *Tina: The Tina Turner Musical* (wereldwijd), *Charlie and the Chocolate Factory*, *Sweat*, *Bring It On* en *33 Variations*
- werkte in Londen aan *Tina: The Tina Turner Musical* (West End) en *Jack Absolute Flies Again* (National Theatre)
- werkte voorts voor o.a. Second Stage, The Public, St. Ann's Warehouse, BAM, Lincoln Center, Playwrights Horizons, NYTW, Steppenwolf, Arena Stage en La Jolla Playhouse
- creëerde muziekprojecten met Harry Connick op Broadway, met Natalie Cole en het laatste optreden van Prince in *Saturday Night Live*
- onderscheiden met een Lucille Lortel Award, Obie Award, Bessie Award en twee Henry Hewes Design Awards

Irene Verburg | koordirigent / vocal coach

- mezzosopraan, zangpedagoog en dirigent
- vervolgde na haar masteropleiding aan het Koninklijk Conservatorium haar zangstudie in New York
- gespecialiseerd in de vocale ontwikkeling van jonge zangers en het herkennen van bijzonder talent
- internationaal actief als docent en dirigent, met bijzondere expertise in de samenhang tussen zangtechniek, ademvoering en dirigeergebaar
- al meer dan twintig jaar betrokken bij artistieke ontwikkeling van Nationale Koren en verantwoordelijk voor voorbereiding van professionele concert- en operaproducties met de koren en hun solisten
- sinds 2015 dirigent van het Nationaal Jongenskoor
- sinds 2025 algemeen directeur van Stichting Vocaal Talent Nederland

László Norbert Nemes | koordirigent

- studeerde schoolmuziek en koordirectie aan de Liszt Academie in Boedapest en promoveerde in koordirectie aan University of Alberta (Canada); internationaal expert op het gebied van Kodály-geïnspireerd muziekonderwijs
- was twaalf jaar dirigent van Hongaars Radio Kinderkoor en richtte Hongaars Nationaal Jeugdkoor op; artistiek leider van Nieuw Liszt Ferenc Kamerkoor; tot medio 2023 directeur van Kodály Instituut van Liszt Academy in Kecskemét
- vormt sinds 2023 met Irene Verburg artistieke directie van de Nationale Koren
- heeft sinds 2026 ook artistieke leiding van Budapest Festival Children's Choir
- hoofdvakdocent koordirectie aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag

Nationale Koren

- onderdeel van Stichting Vocaal Talent Nederland, sinds 1989 het landelijke instituut voor vocale toptalentontwikkeling: Nationaal Kinderkoor, Nationaal Jongenskoor, Nationaal Vrouwen Jeugdkoor en Nationaal Gemengd Jeugdkoor bieden, met de solistenklassen, jonge zangers uit heel Nederland een intensieve muzikale en vocale opleiding, met podiumervaring op het hoogste niveau
- veelzijdig repertoire, van middeleeuwse muziek tot hedendaagse werken
- werken samen met o.a. Koninklijk Concertgebouworkest, Berliner Philharmoniker, Budapest Festival Orchestra, Pygmalion en Radio Filharmonisch Orkest
- regelmatig te horen en te zien in radio- en televisie-uitzendingen en werken mee aan bijzondere concertproducties, waaronder de NTR ZaterdagMatinee
- aan *Fire in my mouth*, waarin 110 jonge zangeressen van de Nationale Koren zingen, is een speciale website gewijd: **> fireinmymouth.nl**

Rotterdams Philharmonisch Orkest

- opgericht in 1918
- ontwikkelde zich vanaf 1930 onder Eduard Flipse tot een van de meest prominente Nederlandse orkesten en bouwde met Jean Fournet en Edo de Waart in de jaren '70 verder aan internationale reputatie
- met Valery Gergiev ging een nieuwe bloeiperiode in, sinds 2008 voortgezet met Yannick Nézet-Séguin, sinds 2018 eredirigent
- van september 2018 tot september 2026 was Lahav Shani chef-dirigent van het Rotterdams Philharmonisch Orkest

> rotterdamsphilharmonisch.nl

eredirigent
Yannick Nézet-Séguin
Lahav Shani
vaste gastdirigent
Tarmo Peltokoski

eerste viool
Marieke Blankestijn, concertmeester
Vlad Stanculeasa, concertmeester
Quirine Scheffers
Saskia Otto
Maria Dingjan
Marie-José Schrijner
Noëmi Bodden
Petra Visser
Sophia Torrenga
Hadewijch Hofland
Annerien Stuker
Alexandra van Beveren
Marie Duquesnoy
Sarah Decamps

tweede viool
Charlotte Potgieter
Laurens van Vliet
Elina Staphorsius
Jun Yi Dou
Bob Bruyn
Eefje Habraken
Maija Reinikainen
Babette van den Berg
Melanie Broers
Robin Veldman
Annija Kolerta

altviool
Anne Huser
Roman Spitzer
Galahad Samson
José Moura Nunes
Kerstin Bonk
Janine Baller
Veronika Lénártová
Rosalinde Kluck
León van den Berg
Olfje van der Klein
Jan Navarro
Jutta Demuynck

cello
Emanuele Silvestri
Gustaw Bafeltowski
Joanna Pachucka
Daniel Petrovitsch
Mario Rio
Eelco Beinema
Carla Schrijner
Pepijn Meeuws
Yi-Ting Fang
Killian White
Paul Stavridis

contrabas
Matthew Midgley
Ying Lai Green
Jonathan Focquaert
Arjen Leendertz
Ricardo Neto
Javier Clemen Martínez
Mario Fernández

fluit
Juliette Hurel
Joséphine Olech
Manon Gayet
Fluit/piccolo
Beatriz Baião

hobo
Karel Schoofs
Jesús Pinillos Rivera
Anja van der Maten

hobo/althobo
Ron Tijhuis

klarinet
Julien Hervé
Bruno Bonansea
Alberto Sánchez García

klarinet/basklarinet
Romke-Jan Wijmenga

fagot
Pieter Nuytten
Lola Descours
Marianne Prommel

fagot/contrafagot
Elias Agsteribbe

hoorn
David Fernández Alonso
Felipe Freitas
Wendy Leliveld
Richard Speetjens
Laurens Otto
Pierre Buizer

trompet
Alex Elia
Adrián Martínez
Simon Wierenga
Giovanni Giardinella

trombone
Pierre Volders
Alexander Verbeek
Remko de Jager

bastrombone
Rommert Groenhof

tuba
Martijn van Rijswijk

pauken/slagwerk
Danny van de Wal
Ronald Ent
Martijn Boom
Jesús Iberti Rubira

harp
Albane Baron

Uitgelicht concert

5 DECEMBER 2026, 14.15 uur

Koorconcert met **Schnittke** & tijdgenoten

Groot Omroepkoor | **Benjamin Goodson** dirigent | **Hadewych van Gent** cello

Missy Mazzoli Vespers voor cello solo en tape (Nederlandse première)
Samy Moussa Melancholy's Attributes (Nederlandse première)
Ernst Reijseger Colla parte voor cello en stem
Alfred Schnittke Concert voor koor

Betoverende klaagliederen en weldadige klankvelden

Dit koorconcert mondt uit in het monumentale *Concert voor koor* van Alfred Schnittke, een van de koormeesterwerken van de twintigste eeuw. Schnittke baseerde het werk op spirituele teksten uit het *Boek der Klaagliederen* uit de tiende eeuw. Het werk doorloopt een weg van vurige lofzang en smeekbede, via het menselijk lijden naar een nederig slotgebed.

Hadewych van Gent

In de Nederlandse première van *Melancholy's Attributes* voor dubbelkoor, eveneens gebaseerd op eeuwenoude teksten, onderzoekt Samy Moussa de verschillende facetten van melancholie. Het dubbelkoor wordt hier een echokamer, waarin de luisteraar tussen twee klankvelden in komt te staan. Missy Mazzoli's *Vespers* voor cello en tape is een avondritueel voor één speler en een onzichtbaar koor van elektronische schaduwen. Voor Ernst Reijsegers *Colla parte* voor cello en stem, een intiem duet tussen instrumentalist en zanger, keren we naar binnen.

Programmering en productie NTR ZaterdagMatinee
ARTISTIEK PROGRAMMEUR Frank Veenstra | CASTING CONSULTANT Christian Carlstedt
PRESENTATIE NTR ZATERDAGMATINEE, NPO KLASSIEK Hans Haffmans
PRODUCTIE Zane Gerenberga, Dominique Slegers, Manon Tuynman, Anita Wijnen
MARKETING & COMMUNICATIE Jorieke de Fretes, Renske Homans, Mary Fan Zandkamp
REDACTIE/VORMGEVING PROGRAMMABOEKJES, INTERNET Philip Leussink | RADIOREDACTIE
Myrthe van Dijk | MUZIEKREGIE Ron Ford | HOOFDREDACTIE NTR KLASSIEK Makira Mual
FINANCIËLE ADMINISTRATIE NTR & Stichting Omroep Muziek
Deze productie komt tot stand m.m.v. GELUIDSTECHNIEK PME-tècnica/Koen Keevel
LICHTONTWERP/TECHNISCHE VOORBEREIDING Cue1/Tiedo Wilschut
VIDEOTECHNIEK Bazelmans Audio Visual | VOORSTELLINGSLEIDING Femke Luyckx

Colofon
UITGAVE NTR Klassiek | TEKST Carine Alders (Fire in my mouth) | FOTOGRAFIE Geneviève Caron, Peter Serling, Hans van der Woerd | ART DIRECTION Norbert Croonenberg
DRUK Ten Herkel Grafisch Compleet | © 2026 NTR ZaterdagMatinee, Hilversum